

அருள் இளி

சிவத்துறிச்செல்வி
நினைவாயயு

கைடாக சிறப்பு டவர்

தொ
தொழு

வெளியீடு

மலர்
65

ஸ்ரீ துர்க்கானேந்தி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை
நிலங்கை

அபிராமியட்டர் விழா

தை அமாவாசை

அபிராமி அந்தாதி

உதிக்கின்ற செங்கதீர், உச்சித் திலகம், உனர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம், மாதுளம் போது, மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி, மென்கடிக் குங்குமத் தோயம் என்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்தன் விழித்துக்கண்ணே. 1

துக்கண்ணும், தொழுந்தெய்வமும், பெற்ற தாயும், சுருதிகளின்
பக்கண்ணும், கொழுந்தும், பதிகொண்ட வேரும், பணிமலர்பூங்
கக்கண்ணும், கருப்புச்சிலையும், மென்பாசாங் குசமும், கையில்
அண்ணும் திரிபுர சுந்தரி ஆவது அறிந்தனமே. 2

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை, அறிந்துகொண்டு
செறிந்தேன், உனது திருவடிக்கேளு திருவே, வெருவிப்
பிறிந்தேன், நின் அன்பர் பெருமை என்னாத கருமநெஞ்சால்
மறிந்தே விழும் நரகுக்குறை வாய மனிதரையே! 3

மனிதரும், தேவரும், மாயா முனிவரும் வந்துசென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே! கொன்றை வார்ச்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும், பாம்பும், பக்ரதியும் படைத்த
புனிதரும் நீயுமென் புந்தி எந்நாளும் பொருந்துகவே 4

பொருந்திய முப்புரை, செப்புரை, செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி! வார்ச்சடையோன்
அருந்திய நங்கு அமுதாக்கிய அம்பிகை! அம்புயம்மேல்
திருந்திய சுந்தரி, அந்தரி பாதும் என் சென்னியதே. 5

சென்னியது உன்பொற் றிருவடித் தாமரைளு சிந்தையுள்ளே
அன்னியது உன்திரு மந்திரம்ரூ சிந்தர வண்ணப்பெண்ணே!
முன்னிய நின் அடியாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னியது, என்றும் சுதாமல் பாதும் பத்ததியே! 6

அநேவ் டுர்சி

(மாதாந்த சந்திகா)

ஆசீர்யர்:

சென்றசொற்செல்வர்

திரு. கூரை. திருமுருகன் அவர்கள்

உறுப்பு ஆசீர்யர்:

காவுந்திரு கா. சிவாஜின் அவர்கள்

2008 அர்வதாரி வழங்க கார்த்திகை

வெளியீடு: முத்துப்பாடுவி. ஜேவாந்தானம்

மணி 65

கோயில்கூட இணைக்க, பதினாற் இல. QD/74 NEWS/2006Y

மன நலம் ஒழுந்தோர் நலம் பேறுவேய்

மனங்கலம் என்பது மனது வாழ்வின் மிக முக்கிய ஆதாரம் ஆகும். எம்மன்னில் பொரு நிலைக்காண்ட தன்மையால் மனங்கலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் என்னிட்டை அதிகரீத்துக்கொண்டிட வாழ்வின்றது. மனது தனிச்சிவ என்பது வாழும் குழுவைப் பொறுத்து மனீதனுக்கு ஏற்படுகிறது. மன நலம் பாதிக்கில் என்பது மாண்பிடம் தோன்றிய நாள்முறை கிள் வுல்மில் கீல்வி வருவது. மனங்கலத்தைக் காக்க உதவுவது கடவுள் வழிபாடு. அபிராஹிமிப்பட்டி அபிராஹி அந்தாதியில் அம்பாளிடப் பெற கேட்டும்பொது மனப்பற்றிய வரத்தினங்கூடும் வேவன்பூர்க்கிளிருப்பது.

தனம் கரும் கல்வி கரும் சிருதானும் தனர்வறியா
மனம் கரும் .....

என்ற அடிகள் மனம் தனராய்வு காத்தனைவேண்டுவதனை உணர்க்குகிறது. மனத்தனர்வால் மாண்ட வாழ்வின் மகிழ்ச்சியை இழுந்தவர்கள் பஸர். குநவரின் மனத்தனரிவு என்பது ஒருவகை மட்டுமல்ல அவரை சார்ந்து அனைவரையும் வேதனைப்பறுத்துவது. இந்நிலையில் மனங்கலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களை மீதுப் பகுவுமாகப் பேசுவதும் பண்பாடு எல் சமுகத்தில் பண்டுக்காட்டு நிலையில்லை. சிற்குலைத்தியர்கள், ஆசிரியர்கள், பூசகர்கள் சமய நூற்று மற்றுகளில் சில வைத்திய மரபுகளை, ஆலோசனைகளைப் பிரேயோலிக்கு நோயாளரைப் பாருமர்த்து சிற்பும் சமுகத்தில் சராசரி மனீத வாழ்வின்றீ வாழ வழி வகுத்துள்ளனர்.

இன்றைய சூழலில் நவீன வைத்திய வளர்ச்சியில் மனப் பாதிப்புக்குள்ளானவர்க்கான சீகிச்சைகளைகள் மிகச் சீறப்பாக வளர்ச்சி பெற்றுமை யாவரும் அறிந்ததே. யாழ் குடாநாட்டில் தெல்லிப்பழை, மந்திகை போன்ற அரசினர் வைத்தியசாலைகள் இக்குறைபாட்டை போக்குவருத்து உதவும் அரிய சேவை நிலையங்களாக விளங்குவது சீறப்புக்குரியது. இத்தகைய பல வைத்திய சாலைகளில் இன்று நோயாளர் தொகை அதிகரித்துச் செல்வது கண்கூடு. குறிப்பாக வாழ வேண்டிய வயதில் இளம் பெண்கள் பலர் மன நலப் பாதிப்பினால் அவசியமாகின்றனர். மன நலத்துறை தொடர்பாக மன நலத்துறை பேராசீரியர் தயா சோமகந்தரும் மதல் இன்றைய வைத்திய நிபுணர் சீவமோகன் வரை பல்வேறு முயற்சீகளால் நலம் குன்றியோரின் பாதிப்பை போக்கி வருகின்றனர். பல்வேறு உதவி வழங்கும் நிறுவனங்களை நாம் மன நலப் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு வைத்தியத்துறை சார்ந்தவர்கள் செய்யும் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. எம் மண்ணில் இந் நோயினால் பாதிப்புற்று கைவிடப்பட்டவர்கள் கவனிப்பாரற்று அவைபவர்கள் உறவினரால் ஒதுக்கப்படுவர்கள் தொகை சமீபகாலமாக அதிகரித்துச் செல்வதை யாவரும் அறிவோம். ஆலய வீதிகள், தகருக்களில் கைவிடப்பட்டவர்களை நாம் காண்கிறோம். கைதடியுதியோர் இல்லத்தில் இத்தகைய நிலையில் உள்ள 41பேர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டதாக மாவட்ட சமுகநலத்துறை தீண்ணக்களப் பணிப்பாளர் திரு. த. கிருபாகரன் அறிவித்துள்ளார். யாழ் மாவட்டத்தில் மனநோயால் கைவிடப்பட்டு ஆதரவற்றுத் தவிப்பவரைக் காப்பதற்கான சீரான நிலையம் உருவாக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு மறு வாழ்வு கொடுக்க வேண்டியது அனைவரது கடமையாகும். மனநலம் தொடர்பாக பாதிக்கப்பட்டவரை ஆரம்பத்திலேயே வைத்திய ஆலோசனைக்கு ஆற்றுப்படுத்த வேண்டியது சமூகத்தின் பிரதான கடனாகும். ஆன்மீக உலகு, அறிவியல் உலகு அவசரமாக பாதிப்பால் அவசியமாக வர்களுக்கு ஆறுதல் கொடுத்தல் காலத்தின் கட்டாய பணியாகும், மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களை மன்றத்தில், கருணை காட்டுதல், ஆற்றுப்படுத்தல் ஆகியனமனிதாஸிமான செயற்பாடாகக் கருதி பேணுதல் நம் கடனாகிறோ.

- ஆசீரியர்.

சிவாமி கண்தானாச் சாலை

தானங்களில் சிறந்த தானமாக கண் தானத்தைச் செய்ய முன் வாருங்கவர் உங்கள் நீறப்புக்குப் பின் பார்வையற்று மூக்கும் ஒருவருக்கு ஓளி கொடுக்க நீங்கள் உதவங்கள். வாழும் போதே அப்புக்கு காரியத்துக்கு அப்புக்கு நாருங்கள்.

அப்புக்கு காரியத்துக்கு
அப்புக்கு நாருங்கள்.

கண் வைத்திய நிபுணர்கள்:

Dr. ச. குகதாசன், 021-222 3645

Dr. சிவாந்தா, 021- 222 3149

யாழ் போதனா வைத்தியசாலை

தொடர்புகளுக்கு,

ஷாஹு. திருமுருகன்

தொலைபேசி

021-22 6550

குறைவன் விசாரணை செய்து செயற்பட்டு இனியம் பெறுவோம்

கலாநிதி திரு. குமாரசாமி ஜோசையூத் அவைகள்

நாம் ஒன்றொரு செயலையும் செய்ய ஆரம்பிக்கு முன்பாக, அத் சொயல் பற்றி இறைவனை விசாரிக்கவேண்டும். அவ்வாறு அவைகளுக்கேட்டறிந்து அவளின் ஒப்புதலைடன் செயியும் காரியங்கள் யாவும் இனிது நிறைவேறும். அந்தாள் ஒக்காரியங்கள் எல்லோருக்கும் இனியம் நஞ்சனையும், நன்மை பயப்பங்களும் அனையும் என் பதாம் உறுதி. அத்கருமாய்கள் எவ்வருபும் சிறிய அளவிலேல்தும் பாதிக்க மாட்டா. இறைவன் எல்லாம் அறிவில்லை. அவன் பேரறிவாளன். அவனுக் கேள்வ அறிவில்லைகளைத் தேடியும் காணமுடியாது. இவை எல்லாம் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படிநீந்தும் நாம் ஏன் இறைவனை அணுகி, அவளின் கருத்தை அறிந்து கொள்ளப் பின்றிருக்கிறோம்.

நாம் எம் இச்சைப்படி செய்ய படுவதால் சில கருமாக்கள்தான் வெறியிடக்கின்றன; அதேவேளை பல கருமாக்கள் தோல்வியில் போய் முறையிடக்கின்றன. அத்துடன் பல கார்பாக்கள் பிறக்கிற இடைப்புருங்களும் அமைகின்றன. நாம் எம் விருப்பம், வீர மொழியும் கேட்காமல் செயல்களை ஆற்றுவதற்கு எம்படிமுன்னா அகந்தையும் மாங்கிந்தும் தான் காரணம். இதனை ஆவசனம் என்றும் சொல்வது காறும்.

ஆனாலும் நமது அறிவை மறைத்து மறந்துச் செய்யும் அபார ஆற்றும் படைத்தது. ஒன்றொரு கணமும் எம்முடன் நீங்காரு தின்று எங்கை இறைவனை அணுகவிடாது தட்டிப்பது இந்த ஆனாலும் அதனாலேயே நாம் இறைவனின் கருத்தை விசாரித்து அரிய முறையாக நினைவில் உள்ளோம். அது எம் முடிய இயலாமை என்கிறது. கார்த்தியங்கள் ஆனால் எம்மன் எல்லாம் இயலும் என்று ஆபிப்பியறில் எவ்வித ஒழுங்களுமில்லை.

எம்பிடமுள்ள “நான்” எனும் அடிக்கால எண்ணெட்டு அகலைப்பாதுகாலன் ஆணவந்து ஓன் என்று ஸ்ரீமதை ஸ்ரீநாத் அப்பாமுது அறிவிடுவான்றும், இறைவன் நினைப்பாடு உண்டாரும். இறைவனை விசாரிப்போம். அவன்கருத்தை அறிந்து செயல்படுவோம். தீவித விளக்குவோம். நல்லதைச் செய்வோம். எப்பதும் இன்பம், எல்லோருக்கும் நலம், என்கும் மகிழ்ச்சி, எங்கும் சாந்தம் என்னும் உயரியில்லை உண்டாரும். நான் பெறிது, நீ பெறிது என்ற சங்கீசாபீர் இந் கோண்ட பிரம்மா, விடுவே ஆகியோர் முன்பு இறைவன் ரோதியாகி தோன்றி ஓன். ஆனால் அவர்களால் பல்லாயிரம் வருடங்கள் நேருபும் அரசேநியின் அடியையோ, முடினையோ கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. காரணம் அவர்களிடம் நீக்கார நினைநிறுந்த அகந்தையும் அகம்பிரமமும்தான். இதிலிருந்து நாம்

கற்றுக் கொள்ளும் பாடம், அகந்தை உள்ளவர்கள் கண்ணுக்கு ஆண்டவன் புலப்படமாட்டான் என்பதாகும்.

“மாலும் அயனும் காணாத நீதியே” என்று இறைவனை மாணிக்க வாசகர் விளிக்கின்றார். அகந்தை நீதியை மறைக்கும். நான்தான்சரி, மற்றையோர் பிழை என்பவர்க்கு நீதி எப்படித் தோன்றும். இன்று உலகில் நீதி இல்லை என்றால் மக்கள் ஆணவ யைப்பட்டுள்ளனர் என்பதுதான் போருள்.

இறைவன்தான் நீதி, நீதியே இறைவன் என்பது சைவத் தின் நிலைப்பாடு. இறைவனை விசாரித்தல் என்றால் நீதியை விசாரித்தல் ஆகும். இறைவனின் கருத்தைக் கேட்டிருந்து ஒரு கருமத் தைச் செய்யவேண்டும் என்பதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளக்கூடியது என்னவென்றால் நீதியின்படி நாம் கருமம் ஆற்ற வேண்டுமென்பதாகும். இந்த நீதி எங்கிருக்கின்றது, எங்கிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம் என்பது அடுத்து ஏழும் வினாவாகும். இறைவனால் அருளப்பட்டதும் உணர்த்தப்பட்டதுமான வேதம், ஆகமங்கள் என்னும் புனித நூல்கள் இறைவன் உணர்த்த, அவன் அருளே துணையாகக் கொண்டு அருளப்பெற்ற தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய திருமறைத் தோத்திரி நூல்கள் திருமந்திரம் மற்றும் திருக்குறள் முதலிய நீதி நூல்கள், கந்த புராணம் போன்ற

புராண நூல்கள், மெய்கண்ட சாத்திர நூல் கள் என் பலற் றிலிருந்து இறைவனின் கருத்தை அறிந்த ஞானிகள், முனிவர் களிடமிருந்து இறைவனின் திருக்கருத்துக்களையும், நீதி நெறி முறைகளையும் அறிந்து கொள்ள முடியும். இறைவன் எவ்வெவற்றை விரும்புகிறான், எவற்றை விரும்பவில்லை என்பன இந்நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

எக்கருமத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன் பும் விநாக்கரை வழிபட்டுத் தொடங்கவேண்டுமென்பது சைவமரபு இன்று அதனை வெறும் சடங்கு, சம்பிரதாயமாக மாற்றிவிட்டோம். உண்மையில் நாம் செய்யப்போகிற செயற்பாடுபற்றி முதலில் இறைவனின் கருத்தறிதல், நீதி தெளிதல், ஒப்புதல் பெறுதல் என்பன உள்ளடக்கியதாக விநாயகனுக்குச் செய்யும் முதல் வணக்கம் அமைதல் வேண்டும். இதனை நாம் உணர்தல் அவசியம்.

“உன் சொந்த விருப்பு, வெறுப்புக்களைக் கட்டி முலையில் வைத்துவிட வேண்டும். இறைவன் வேண்டுவது என்ன என்பதை விசாரித்து அறிந்து செயல்பட வேண்டும். அதுவே நீதியாகும். அவ்வாறு செய்தால் நமக்கு ஒரு பொல்லாப்புமில்லை” இதனை உணர்ந்து, ஒழுகி வாழ்வில் இன்பம் பெறுவோமாக.

உங்கள் அப்பான
“அநுள் ஒளி”
தடைக்கும் இடங்கள்

அழுவலகம்,
ஸந் துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

ஸந் துர்க்காதேவி மணிமண்டபம்,
கோவில் வீதி,
நல்லூர்.

சுவந்தமிழ்ச்செல்ளி நினைவாஸை

உலகம் பேற்றும் ஆண்மீது அன்னை சிவந்தமிழ்ச்செல்லி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் நினைவாக ரீதுவுக்காடேவி தேவெஞ்சாந்தின் ஏர்பாட்டில் ஆலய மேற்கு வீதியில் நினைவாஸையும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. கன் வாழ்வை சூவ சமயத்திற்கும், ஆதாவற்று மக்களுக்கும் அப்பவனித்த தெய்வக்குத்தாயின் அஸ்தியை ஒன்பது செம்புகளில் நவரோஜா அமைப்பில் பிரதிஷ்டிட செய்யப்பட்டு இல் நினைவாஸையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தமத்தப் பேரியார்களின் சமாதிகள் பல்வேறு தத்துவ அடிப்படையில் அமைக்கப்படுவது வழக்கம். அவ்வகையில் சக்தி உபாசகராக விளங்கிய அன்னையின் நினைவாஸையம் நவரோஜாந்தின் அமைதல் பொருத்தமொன் இந்தியாவில் உள்ள ஆண்மீது அமிர்தநாயின் கருத்துக்கு ஏந்ப பிரமாண்டமான முறையில் நவரோஜாந்து நினைவாஸையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பதி பீடத்தின் மேல் அனையா ஸ்ரீக்குப் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. எந்துவித ஒருவ அமைப்புமின்றி ஒத்துவிளக்கே தீப ஒளியாக இவ் நினைவாஸையத்தில் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. நியாள வழிபாட்டுக்குப் பொருந்தமான வகையில் திபான வழிபாட்டுக்குரிய நினைவாஸையமாக அன்னையின் ஆலயம் விளங்கும் என்பதில் ஜெயமில்லை.

அன்னை அவர்களின் தருமூலச்சிலை ஆலயத் தெங் திசையில் சிவந்தமிழ்ச்செல்லி அம்மா அவர்களால் அமைக்கப்பட்டிரு திருமுறை மடத்துக்கு அகுகில் எல்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. புகழ்பூந்த கலைஞர் சிற்பி ரமண் அவர்களின் கைவண்ணத்தில் சிலை உருவாக்கப்பெற்றுள்ளது. அன்னையின் 84ஆவது பிறந்துநாள் அம்மிதிய விழு 07-01-2009 அன்று இடம்பெறுவதாகு. அத்திருநாளில் சுவந்தமிழ்ச்செல்லி நினைவாஸையம் திருக்கப்படவில்லை சிற்பிக்குறியது. அமெரிக்கா மூவாய் சூவ ஆலோத்தில் அப்பிரமணியமுனிய கவுமிகளின் சீட்ரகளில் ஒருவராக விளங்கும் ஆண்மீது அன்பர் ரிசி தொண்டுநூத் கலாமிகள் நினைவாஸையத்தை ஏற்று அவுக்கவுள்ளார். கோப்பாஸைப் பிறாரிடமாகக் கொண்ட கவுமிகள் யோசகவாயிகளின் அடியவராயிய அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த கப்பிரமணியமுனி கவுமிகளின் நிறுவுரூபார்களில் அத்திட்டு அவரைப் பின் தோட்டந்து பத்தொன்பது ஆண்டுகள் மூவாய் தூதின்ததில் ஆண்மீகப்பணி ஆற்றிவருகிறார். அன்னையின் மிகுந்த அபிமானம் கொண்ட தொண்டுநூதுவாமிகள் 2006ஆம் ஆண்டுக்கால சிறந்த ஆண்மீகப் பேரியார் என்ற சர்வதேச விதூதிகளை அம்மாவுக்கு வழங்குவதற்குக் காரணமாக விளங்கியவர். அன்னையின் அஸ்தியை காசிக்கு கோங்கு சென்று கங்கையில் கரைத்து வழிபாடு செய்துவிட்டு நினைவாஸைத் திறப்பு விழுவிற்கு இவ்விடம் வந்துள்ளார்.

அன்னையின் திருவுருவச் சிலையைத் திறந்து வைப்பதற்கு அகில இலங்கை இந்துமாமன்றப் பொதுச் செயலர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டுள்ளார். இந்து மக்களுக்கு குரல் கொடுக்கவல்ல பெருமை மீது ஸ்தாபனத்தை வளர்த்தெடுத்த திரு. கந்தையா நீலகண்டன் அவர்களின் தொண்டுபெற்றி அறியாதவர்களில்லை. கொழும்பில் ஆதரவற்று சைவச் சிறுவர் இல்லத்தைத் தோற்றுவித்தவர்களில் இவர் முதன்மையானவர். பல்வேறு நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்திற்கு இந்துமாமன்றம் பேருதவி புரிவதற்கு இவர் முழுமுதல் காரணமாக விளங்கியவர். அன்னையின் நினைவாலயம் அருகே தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லப் பிள்ளைகள் மகிழ்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ள விளையாட்டுப் பூங்காலை அகில இலங்கை இந்துமாமன்றத் தலைவராகவும், திருக்கேதீஸ்வர சிவாலய திருப்பணிகளில் பெரும்பங்கு கொண்டு உழைப்பவரும் மனிதநேய அமைப்பின் தலைவருமாகிய திரு. வி. கைலாசபிள்ளை அவர்கள் வருகை தரவுள்ளதும் சிறப்புக்குரியது. சிவத்தமிழ்ச்செல்வியின் பிறந்தநாள் அறநிதியச் சபை வழமைபோல் அன்னையின் பெயரால் யாழ். கல்வி வலயப் பகுதியிலுள்ள உச்ச வறுமையும், திறமையுமின்ன மாணவரைத் தேர்ந்தெடுத்து ரூபா இரண்டு இலட்சம் நிதியினை வழங்க ஏற்பாடு செய்துள்ளது. மேலும் அன்னையின் இறுதிக்கால வேளை அவரைப் பராமரித்த யாழ். போதனா வைத்தியசாலை தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவுக்கென ரூபா ஒரு இலட்சமும் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. சிவத்தமிழ்ச்செல்வி நினைவாக ஈழத்து பெண்களின் ஆண்மீக, கல்வி, அறப்பணி தொடர்பான ஆராய்ச்சி மலர் வெளியிடுவதற்கான பணி தற்போது நடைபெற்று வருகின்றது. பல அறிஞர்களைக் கொண்ட மலர்க்குமு உருவாக்கப்பட்டு ஆய்வு மலர்ப்பணி நடைபெற்று வருகிறது. இவ் ஆய்வுமலர் அம்மையாரின் குருபூசைநாளில் வெளிவரவுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஷா. நஞ்சாகன்
தலைவர்,

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி பிறந்தநாள் அறநிதியச் சபை
தெல்லிப்பழை.

சிவன் அநூட் கருத்துகள்

மாநாநிரி அவர்கள்

38. இலங்கோட்டை அநூலிய கவுத

மதுரைத் திருநகரத்தில் வேளார் நூலாத்தில் அடியார்க்கு நல்லான் எனப் பெயர்பெற்ற ஒருவன் இருந்தான். அவன் மனைவி பொய் நருமர்ஸல். அவன் கற்பினிற் சிறந்தவன்.

அடியார்க்கு நல்லான் வேளால்லம் செய்து அதனால் வரும் ஹத்யம் கொண்டு அரசு இறைபும் கொடுத்துப் பின்னடியார்க்கு, மகேஸ்வர பூஷைபும் செய்துவந்தான். மகேஸ்வர பூஷை செய்ததால் அவற்றுக் கு வருவாய் வருவிற்கும். சிவபெருமான் அடியார்க்கு நல்லானின் உள்ளுறவையை உலகிற்கு உணர்த்த விரும்பினான். இதனால் அவன் முகிலோல் மகேஸ்வர பூஷை செய்ய முடியாது பொருள் வருவாய் குன்றியது. அதனால் அவன் யாரிடமும் கடன் வாங்க முடியாது. செய்தார் சிவபெருமான்.

சிவனடியார்க்குத் திருவழநு செய்யிலித்தாலன் ரி போசுகம் செய்யாக்கமையும் சியமோகட் கொண்ட அடியார்க்கு நல்ல போசும் செய்யாறு தன்ஜூயிருந்துள்ளபாக்கிய பஞ்சிலியோடும் பட்டினிப்பிருந்து காவனை யினால் உள்ளறாம், பசியினால் உடம்பும் புழுங்கியட்டான். பின்பு நினைவுகளாக உடம்பினாற் பேறாம்பான் யாது? இனி என் மனைவிலிப்பாடும் போய் சோமசந்தரக் காலங்கும், வின்னைப்பம் செய்து உடபிர விறக்க முடிவு செய்து இருவரும் குடும்பம் சென்றார்.

அடியார்க்கு நல்லானம் நுலால்வியும் ஆலையார் சேஷிரன். சிவபெருமான் வாணிமலை “எப்பெருமாலே! அடியேனுக்கு அயல் வினாக்கல் இன்னையோல் சிவஸுயார்க்கு மகேஸ்வர பூஷை குன்றி விட்டதை கடன் நா வால் ஈராரும் இல்லை. கடன் நா வல்லாகூர் காட்டியருளும். அப்படிக் கா’ பாதோழியின் உயிர்விழுவேல் என்று மகேஸ்வரிபோடு வின்னைப்பம் சேஷதான். அப்பொழுது ஒக்கயத்திலிருந்து ஓர் அசர்ரி வாங்காக அப்பனே! அந்சாலீத் தாம் இன்றைக்கு உன் விட்டிலே வேண்ணையான அரிசுக் கோட்டைபோன்ற கூவிபோம். எது எப்பொழுதும் எந்தக் கடுக்க ஏற்க துறையாது. ந’ அதை நாள்தோறும் பூசை செய்து யாவர்க்கும் அன்றைாகம் முதலிய நாளாலித நாடுமங்களும் செய்து வாந்திருக்கக் கடவாய் முத்தியபையும் பின்பு தருவோம்” என்றால்விபது.

அடியார்க்கு நல்லான் அது கேட்டு மதிப்பிற்கு மகையானோடு விட்டுக்குர் சென்றான். அவன்வெறவாக் கோட்டையைத் தனது முன் வையை தலப்பேறாகக் கொண்டான். அவன் அதற்குப் பூ முதலியாவற்றால் பூசனை செய்து தூபம் காட்டி பயயக்கியோடு அவர் ரியூள் எல்லற ஏந்தநாச சிவஸுயார் முதலாக யாவர்க்கும் கொடுத்துத் தன் துணைவிபோடும். சுற்றுத்தாரோடும் சிவராகுப்பியும் பேற்று சிவலோகத்தில் வாழ்ந்தான்.

39. மாமனாக வந்து வழக்குறரத்து கூது

மதுரை நகரில் வைசியர் குலத்தில் தனபதி என்ற ஒரு வணிகன் இருந்தான். அவனுக்கும் அவன் மனைவி சுசிலைக்கும் நீண்ட நாட்களாகப் பிள்ளைப்பேறு கிடைக்கவில்லை. இதனால் தனபதி தனது தங்கையின் மகன், மருமகனைத் தன் புத்திரன்போல பாராட்டி சீராட்டி வளர்த்து வந்தான். எனினும் தனபதியும், மனைவியும் தனது இளையாளை ஒதுக்கி இழிவு படுத்தி வந்தான்.

இதனைப் பொறுக்காத இளையாள் தனது தமையனாகிய தனபதி யைக் கோபி து “உனக்குப் பெருமிதம் ஏன்? நீ பிள்ளைப்பேற்ற பாவி. நீ என் அருமைப் பிள்ளையினாலன் ரோ இருமைப்பயனையும் அடைவாய;” என்றாள். தனபதி மிகவும் வெட்கமடைந்து இனிமேலாவது தவமிருந்து பிள்ளைப்பேறுவேன் என்று கூறித் தனது உடமையெல்லாம் மருமகனுக்கு எழுதிவிட்டு தமது மனையாளோடு தவம் செய்ய வனம் வென்றாள்.

நீண்ட நாளாகியும் தனபதியும் மனைவியும் வராமை கண்ட தாயத்தார். தமது வலிமையினால் பொய் வழக்குப் பேசி தனபதியின் மருமகனிடமிருந்து பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் பறித்துக் கொண்டு நாயையும் மகனையும் விரட்டி விட்டனர். தனபதியின் தங்கை யாது செய்வாள். உற்றவிடது உதவிகின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளின் ஆஸ்யத்திற்குச் சென்றாள்.

சோமசுந்தரக் கடவுளை அடைந்து “எல்லாருக்கும் தந்கையும்

தாயுமாகிய சுவாமீ! நீரே அடியேங்களுக்குத் தந்தையும் தாயுமாவார். அடியேஞ்சுடைய தமையன் தனக்குப் புதல்வன் இல்லாமையால் அடியேஞ்சுடைய இந்தப் புதல்வனையே தனக்குப் புதல்வனாகக் கொண்டு தன் செல்வமெல்லாவற்றையும் இவனுக்கே கொடுத்துவிட்டு அன்றே போயினான். ஆனால் அவனுடைய உறவினர்கள் தங்கள் வலிமையினால் செல்வம் எல்லாவற்றையும் பறித்து விட்டனர். நான் ஒருத்தி மட்டும் தனித்தவள். இவன் அறிவிலாச் சிறுவன் அடியேங்களுக்கு வேறு துணையில்லை. அருட்பெருங்கடலிலே எங்கும் நிறைந்த நீ இவையெல்லாம் அறிவீரோ? என்று விண்ணப்பம் செய்தாள். பின்னர் பூமியில் வீழ்ந்து வணங்கினாள். சிறிது நேரத்தில் உறங்கிவிட்டாள்.

அப்பொழுது சிவபெருமான் அவளுடைய சொப்பனத்தில் (கனவில்) பிராமணராய்த் தோன்றில் “பெண்ணே கோய! விடந்தபின் தாயத்தார்களை அரசனாணையிலே தரும சபையில் வருவித்து மறித்துக்கொண்டிரு. நாம் வந்து வழக்குப்பேசித் தீர்தருஞ்சோம் போ என அருளினார். உடனே தனபதி தங்கை விழித் தெழுந்து வியந்து யாருமற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை என்பதை அறிந் தென். என்று சிவபெருமானை வணங்கிவிட்டு மகனுடன் தன் வீட்டுக்குச் சென்றாள். மறுநாள் எழுந்து கோயில் சென்று வணங்கித் தாயத்தாரின் வீட்டுக்குப்போய் பலவாறு நீதி மொழிகள்கூறி நிந்தித்து தரும சபைக்கு வரும்படி அழைத்தாள். அப்போது தாயத்தார் அவளை வைது தள்ளி அகற்றி னார்கள். அவள் மகனுடனே தர்ம சபைக்குச் சென்று முறையோ? முறையோ வென்று கதறித்

தங் தாய்ந்தாரின் அடாத செபாஸ்களை முறையிட்டார். அநு கேட்ட நீர்மசபை ஏவலைவர் மூலம் தர்ம சபைக்கு அழைத்தார்கள்.

அப்போது தனபதி போலச் சிவபீரான் வேடம் தங்கிற தழும ரயைக்கு வந்து, “இங்கு அரசன் இல்லையோ? செஞ்சோல் கொடுஷ்சோல் ஆயிர்பிழா! பேரிடோய்கள் இல்லையோ! தெய்வமும் இல்லையோ? தர்மம் யெர்மத்தோ” என்று இவ்வாறு சொல்லிக்கொல்லிரு தர்ம சபைக்குத் துள் புகுந்தார். இது மன்று எல்லோரும் ஹச்சரியப் பார்க்கன். அப்போது நாம் வெல்லோமென்று நினைத்து நாயத்தார்கள் மனம் களர்ந்து அச்சமும், நான்னாரும் அடைந்தார்கள். தனபதியாக வந்த சீவபெருமான் தங் கையை ஏழு, மருமகனையும் தம் கையாற் நடுக்கிக்

கொண்டு “வெறியவர்களாம் விட்டார்களே! என்று அழைதார். தனபதியும் மாநிமகாலை தனபதியின் பாதங்களில் வரும் அழைதார்கள்.

தனபதி காவுகளைத் தூக்கி நன்றூட்டி அவைக்குத் தேவை கொண்டு நாத்பால் அவர்களை நோட்டினார். பின்னால் மாநிமகாலைப் பார்த்து ஒவ்வொரு அங்கம்பள்ளத்தில் தருவில் அவ்வள் அங்கங்களைக் காணவில்லையோ என்று ஏங்கினார். அவைகள் தாய்ந்தார் கல்வந்தமை அறிந்து ஏன்றும் வழக்குத் தோட்டப்பட்டு தனபதியின் வெல்லும் யாவும் குவாந்தியின் மருமகனுக்கே, உரியது ஏற்றும் நன்பதி மறைந்துவிட்டார். இதுவையிருந்த பாண்டியன் போய்ந்தாக கடவுள்ள வழிபட்டான்.

தங்கம்மா நீண்ட துவப்புதல்வீர்

தங்கம்மா நீண்ட நாவிள் குவிகுதிலில் என்கெல்லைச் சுதாரிசு உடை உவிஸ்கிருதோ எங்கிக்கொங் துவ்வுச் சாவுத் தெய்வியைகிறுங் பய்க்கில்லா உங்கிச் சுவாக்காமீல் வாஷ்யாப்பு துவப்புதில் துங்கிச்சிறுப் பய்வாறி வினாக்கிவைத்து கைவந்த சுகங்கை சுவாக்காக் கடிகெல்லாம் சிவாக்காமீச் திருவரு சாவு ஆந்தாந்தச் சிவப்பூ என்று பிக்குல்குந் தார்களாற்று.

திலகாதி முத்தைந் காஷி பாரியாறு பல்வக்கர் வரிசை விலையு அந்தாந்தால் உகரிக்கவைச் சுதிலூல் சுயாறும் ஓவிக்கைகளுத்தாப் பயப்பிக்கி ரீதை தாபை ஒப்புகிறும்

ஒங்கீல் குவும் வழியாச் சுவாக்குதலை கூடுதலானின் தூநில்கை ஏரில் ந் ஏதின்தூய் பௌத்தாலூபூ பூதுத்தாலூபூ பூதை செப்புவய் ந் பூதூத்தார் தங்கம் சுவையர்தான்.

அதிநியாலூப் பூக்க் கப்பனி ஏற்கிம் குவிப்பையினி என்று பல்லுவ பக்கிக்கெல்லாம் திரும்புதலை செப்பு சூதிப்பு சுற்றுப்புப் பூதூது புதுதலை வருகி கிள்குகைப்பட்டப் பயக்கூத்துவினுக் கூப்பு வழியைக் கூட்டுதலை பூமிலியைத் தாப்புவ விவக்குக் காத்துக்கைங் நாலுமை ஒதியைர் நாலுமை அமாநுவத்தாப் திலகாதி திருவில்லீசு தூப்பியைப் பக்கிக்கை.

நவாகுர் - வ. யோகானந்தனிவம்.

உண்மைக்குக் கீடுத்த வெற்ற

அந்தசோதாரி ஜதீஸ்வரி அவர்கள்

ஒரு காலத்திலே பாண்டிய அரசன் ஒருவனுக்குத் துண்டகன் என்ற ஒரு மந்திரி இருந்தான். துண்டகன் பேராசையும், கொடிய பாவங்களுக்கு அஞ்சாத மனங் கொண்ட அதுமனுமாய் இருந்தான். ஆனால் நல்லவன்போல் நடப்பதில் வல்லவன்.

ஒரு முறை சில அலுவல் காரணமாக பாண்டிமண்டலத்தின் ஒரு பகுதியாய் இருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப் போனான் துண்டகன்: அந்தக் கிராமத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்த ‘சிவபுரம்’ அவனுக்கு மிகவும் பிடித்துப்போயிற்று. அதன் அழகும், அமைதியும் அவனுக்கு ஆசையுட்டின. சிவபுரத்திலே பிராமணர் வாழ்ந்தனர். தனது முரட்டுக் கலீப் பட்டாளத்துடன் அங்கே போன துண்டகன் அந்தப் பிராமணர்களை வெருட்டி மிரட்டிக் கலைத்து விட்டான். காணி எல்லைகளை எல் லாம் பிடுங் தி ஏறிந் தான். பிராமணர்களுடைய காணி உறுதிகளை எல் லாம் கவர்ந் து கிழித் து அழித்துவிட்டான். அந்தச் சிவபுரம் தனது முதாதையாரின் பரம்பரைச் சொத்து என்று உறுதி எழுதி அரசு முத்திரை இட்டு வைத்துக் கொண்டான்.

விட்டையும் கிராமத்தையும் விட்டே விரட்டப்பட்ட பிராமணர்கள். செய்வது அறியாமல் அகதிகளாக ஒடினார்கள். வன்முறைக்கு முகம் கொடுக்க முடியாத அப்பாவி அந்தனர்கள் திருப்பெருந் துறையில் கோயில் கொண்ட ஆத்மநாத கவாமியே கதியென்று. அழுது முறை யிட்டார்கள். சில நாட்கள் சென்றன.

ஒருநாள் ஒரு வயதான பிராமணர் அவர்களிடம் வந்தார். என்பேர் பரமசவாமி. சிதம்பரத்திலே இருக்கிறேன். உங்கள்

பாட்டன், பூட்டன் பலரை எனக்கு நல்ல பழக்கம். உங்கள் சிவபுரம் பற்றி எனக்கு நல்லாத தெரியும். உங்களுக்கு இப்போ வந்திருக்கிற கஷ்டத்தைக் கேள்விப் பட்டுத்தான். உங்கள் எல்லோரையும் பார்க்க வந்தேன் என்றார். சிவபுரத்து பிராமணர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு அழுது புலம்பினார்கள். துண்டகன் செய்த வஞ்சனையைச் சொல்லி வருந்தினார்கள்.

“நான் எல்லாமே கேள்விப்பட்டேன். உங்களைச் சிவபுரத்திலே கொண்டுபோய் மறுபடி உங்கள் வீடுகளிலே விடுவது என் பொறுப்பு” என்றார் கிழவர். “ஐயா! அந்தத் துண்டகன் மகாபாவி. எங் களை விட்டைவிட்டு விரட்டியது மட்டுமில்லை. எங்கள் காணி உறுதிகளை எல்லாம் பிடுங்கிக் கிழித்து ஏரித்துவிட்டான். சிவபுரத்திலே தன் அடியாட்கள் பலரை குடிவைத் திருக்கின்றான். அவர்கள் பாவத்துக்கு அஞ்சாத பாவிகள்!” என்று பிராமணர்கள் அழுதார்கள்.

“அதெல்லாம் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். கவலையே பாதீர்கள்!” என்றார் கிழவர். “கவாமி! அந்தத் துண்டகன் என்னவும் செய்வான். எங்களால் உங்களுக்கும் ஆயத்து வேண்டாம். நீங்கள் எங்களை வந்து பார்த்ததே போதும். குகமாகத் திரும்பி ஊர் போய்ச் சேருங்கள். இனி எங்களுக்கு கடவுள் விட்ட வழி” என்று சொன்னார்கள் பிராமணர்கள். “நீங்கள் எனக்காகப் பயப்பட வேண்டாம் துண்டகன்போல் எத்தனைபேரை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். உங்கள் காணி, வீடு, எல்லை எல்லாமே எனக்கு மன்பாடும். நீங்கள் நான் சொல்லுகிறபடி நடக்க வேண்டும். எல்லாம் வெற்றியாகும். அதற்கு

நான் பொழுப்பு” என்று அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தினார் கீழவர். அவர் கலங்கருப் பல புத்திமதிகள் சொன்னார். அவர்களும் மந்திரத்திற்குக் கட்டுப்புவது போகை கழுவருளைய பேச்சுக்குக் கட்டுப்பட்டார்கள்.

பிராமணருக்குத் தூரியமுடிய கிழவர் அவர்கள் எல்லோன்டியம் கூட்டுத் தொண்டு மறுவரக் குப் போன்று. மதுவராவில் அரசு வீதியில் யுரியல் செய்தவர் பிராமணர். கிழவர் தலையை நூங்கினார். நிழவர் அரசனிடம் நீதி கூட்டு அது உச்சக்குரவிலே ஹோஷமேருடினார். பிராமணர்களையும் அத்தும் போடத் தூங்கினார். அவர் கொடுக்க தூரியத்தில் எல்லாப் பிராமணர்களும் அவர் சொல்லிக் குந்ததை அர்டாயிய திருப்பக் கொல்லிப் பெறும் சத்தும் போட்டார்கள்.

“பாண்டியனே நீதி என்கே?”

“எங்கள் வீடும் நிலமும் ஏன் பறித்தாய்?”

“பாண்டியன் ஜட் சியில் நான்கள் பலியாடுகள்”

என்றெல்லாம் ஒரே சுதநம். மதுவர் மக்கள் வெடிக்கை பார்த்துவார்கள். வீதியில் ஒரு கலோபரம்.

கிழவர் தலையையில் ஒரு கூட்டம் அரசு மாளிகைக்கு வந்துவிட்டது. அரசன்மனை வாசலில் ஒரி ஆரவாரம். ஒரீரன் கொள்ளாம். துயங்கி நேரே வாசஸ்வக்கு வந்தான். நிலையத்துப்பிளொன்ன் விசாரித்தான். கூட்டத் தலையை அழைத்தான். கிழவர் ஒவ்வேசத்தோடு முன் வந்தார். அரசன் விபரம் கோட்டான் நிழவர் துண்ண கனிகள் கொடுமையை விடார்ந்தார். சிவப்பார் பிராமத்தின் பார்து. அங்கு வாடுந்த பிராமணர்களுடைய இயல்பு எல்லா வற்றையும் விபராக வருத்துக் கூறி நீத் கேட்டார். அரசன் அகிரந்து போளான். உடனே அனாமச்சான் நூண்டகளை அழைத்தான். கிழவர் முன்னிலையிலேயே

அவனை வசாரித்தான். சிவப்பார் நூண்டானதொரின் பிரம்மானார் சொந்தப் பதைத் தூரசமுக்குலை போய்த் தட்டயத்தைக் காட்டி நிழவினை கூண்டகள். பிராமணர்கள்தோடு கூண்டியில் அந்துமிகு குடியேற முயல் கிறார்கள் என்றும் குறிச் சுமத்துவான். கிழவர் வெளுவெட்டார்.

பிராமணர்களுடைய புரியிய நீல முழுகிகள் தன் வைக்கியிருந்த வெட்டல்நைப்பீர்த்து வந்துபோட்டனர். அவர்களுடைய வழிவரிப் பார்த்து. புட்டன் பீர் விப்பார் எல்லாம் தேவிவாக எதுநது சொன்னார். அரசன் நீரைத்தான்.

ஏன் வையியிய பிராமணர்கள், தூண்டான், நிழவர் எல்லாகுடலும் சொராம் பாமத்திற்கு வந்தான். அங்கும் அவர் வீடு. காணி விபரங்களைத் தேவிவாகக் குறித்துக் காட்டனார். அரசனுக்குத் தாரும் சங்கபாவுக்கிழந்து ஒரு மேடன் வந்து இடத்தைக் காப்பி “இது இடநில் தன்னி உள்டா!” என்று நூண்டாகக் கேட்டான்.

“இல்லை அவரே இருபுப் பக்கம் உயில்லை இல்லை குந்தனால்தான் இப்படி வழன்டு கீடக்க்கிறாது” என்று நூண்டென் இயல்பாகச் சொல்லான் நூண்டகள். “அரசே! இந்த இதுதில் ஒரு முழக்கிலே தனி வீடு வரும்” என்றார் கிழவர். “அட்டாயானால் நிழபியுங்கள்” என்றான் அரசன். ஒரு மன்றவெட்டி கொள்ளுவேய்க் கொள்ளான். கிழவர் அதை வாய்க் கிழந்தில் இரண்டு கொந்து யொடுதினார். தலையை பிரிட்டு எழுப்பிப் பும்புவல்போல் அபியிக் நிலையில்லை நூண்டாலும் அரசன் விப்பாரன். உண்ணாம் நூண்தான். நூண்டனுக்குத் தீாக் கிழவர் அவன்தையை கூட்டத்தை. பிராமணர்களும்தாச் சிவப்பும் திருப்பக் க்கொ நீத்தும். கிழவர் சிரித்துக் கொள்ளுத் திருப்பெருந்துவருக கோயிலுள் சென்று மறைந்தார்.

நெண்டுகால் மாடு - ஆள்வாரில் மாடு

அழக்கடலான் முஞகவே பரமநாதன் அவர்கள்

நால் வகை யோனி, எழுவகைப் பிறவி என உயிரினங்களை நம் நாட்டு முதறிஞர் வகுத்து வைத்தனர். இவ்வரிசையில் விலங்கும், மனிதமும் அமைந்துள்ளன. விலங்கு, மிருகம், விருகம் என்பன நாற்கால் விலங்கைச் சூட்டும். விலங்கிற் பல இனம் உண்டு அவை ஜந்து அறிவுடையன. அடுத்த படியில் வருவது மனிதம். இப்பிறப்பு பகுத்தறிவுடைய ஆறு அறிவுடையது. எனவே ஆற்றிவுடையவன் மனிதன். பகுத்தறிவுடையது மனிதம். ஒளவையார், அப்பர், தாயுமானவர், பாரதி என்று பலர் மனிதப் பிறவியின் செவ்வியை, விழுமியத்தை எடுத்துப் பேசியுள்ளனர். மிருகங்களில் மேலானது மாடு. மாட்டிலும் பசு மாடு மிக உயர்ந்தது. வீட்டுப் பிராணியது. பசு சாதுவானது. கமக்காரனின் பிரிய பிராணி. “பாலைப் பொழிந்து தஞ்ச பாப்பா பசு மிக நல்லது பாப்பா” எனப் பாரதி பாடி வைத்தார்.

விஞ்ஞானிகள் மனிதனை மனிதப் பிறவியைச் சமூகப்பிராணி, சமுதாய விலங்கு, இரண்டு கால் மிருகம் எனப் பேசிற்று. கிழேக்க சிந்தனையாளரொருவர் அரசியல் பிராணியென வர்ணித்தார். மனிதப் பிறவி தன் உயர் நிலையனின்று சற்று விலகி, இழிந்தால் அந்த வகையையும் விலங்கு என்றனர். ஆற்றிவ மனிதம் ஜயரிவுடைய மிருக நிலையில் வாழ்ந்தால் அதுவும் மிருகம்தான். இந்நிலையை உரைத்துப் பார்த்த தொல்காப்பியனார் “மாவும் மாக்களும் ஜயரிவினாலே” எனச் சூத்திரம் செய்தார். மா ஜயரிவுடைய மனிதர். வள்ளுவனார் கல்வி கற்றாரையும் கல்லாதவரையும் ஓப்பிட்டு ஒரு குறள் தந்தார்.

“விவங்கொஞ் மக்கள் அகையர் ஒவங்கு ரூக்
கங்கா ஏராகு சுகைய வர்”

கறன் ஒவியம் 410.

சிறந்த நூல்களைக் கற்றறிந்தவரோடு ஒப்புநோக்க, கல்லாதவர், பகுத்தறிவுடைய மக்களோடு விலங்குகளுக்கு உள்ள வேறுபாட்டினை உடையவர், பாடியாதவனை மிருகத்தோடு ஒப்பீடு செய்தார் குறளாசான். ஒளவையார் “சபை நகுவே நீட்டோகல வாசியான் நின்றான் துறிப்பறிய மாட்டாதவன் மரம்” எனப் பாடியுள்ளார் இன்றைய, விஞ்ஞானமயமான, இயந்திர மயமான இப்புழுமியில் வாழும் மனித இனம் நடுவுறிலையின்றி, மனிதநேயம், விழுமியங்கள், விழுப்பங்கள் சிதைந்து அமைதி, சமாதான சக வாழ்வை இழுந்து திகைப்புடன் வாழும் நிலை மனித சமுதாயத்தின் இன்றைய நிலவரமாக தெரிகிறது. விஞ்ஞானக் கோட்டாட்டுடன் மெஞ்ஞானமும் முன்னொடுக்கப்படும் இவ்வேளையை பல நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த தாயுமானவுக்காமிகள் தன்னைப்பற்றிய பரிமாணத்தை ஆழ்ந்த சிந்தனையோடு வெளியிட்டிடுள்ளார்.

“நிதையாதோ எங்களும் பேராக்கந்து
ஏதன்முறை உதவாசல் நிவாகை காட்ட
வதைக்கு அகைக்கழிந்தாய்; உண்டு, உத்திர
வாய்ந்தே கான் சீரங்குகாக் மாகுசோடு”

4 - பெற்றவட்கே 8 - தாயுமானவர்.

தினகபாடோ - என்மனமானது மாண்பாலோ? - எந்தாற்றம் - எக்காலமும், பேரால்நீது - பேரிள்புமால்பா, மூலி அழுதும் - தெள்ளிந் அழுதுக்கலது, உதவாமல் - கொடாமல். தவணை - சிரியு காட்டி - காட்டி, வைக்கயாக - வைசு வைக்கப்படாக, அலைக்குறித்தாயா - துவையெலைவத்தார், ஜிருவாடு காலி திருக்கால்வையெலைவதைய், மாடுபோல் - மால வைப்போல். உங்கு ந பீஷு - உங்கும் ஒ பீஷு, வாழ்ந்தேன் கானி - நான் வாழ்ந்தேன் என்க.

உரை புனை கலீயானைகந்தரமுதலியார்-மே (திருப்புது) தசூருவாயம், யீர்மலூம் அசிவிருந்தும், சிரகிச்காலையையால் - மாடுபோல் வாய்ந்தேன் எனக் கூறினா). உங்குப்பிடித்து வாழ்வது மனிதநத்திற்கு, இப்பல்பாம் அனாந்தங்களை எளித்தும் மனிதம் அவையும் கடந்து ஏர் மேந்தான் வாழ்வன எத்தனைக் குயவிலீயா. இந்த ஒ உங்குத்துநல் பேற்றி மைனி பெண்டியல்கும் எடுத்தாள்ளுவார். பல கட்டங்களிலே உடன்றி, உடுத்த... இவைக்குத்து செய்தும் மனிதம் மனிதத் தங்குவத்தை நூற்றாயிர் ஒ முறைக்குத்துக்கு! சே பால் சு-ரீயமன்று. யாழுட் நோக்கம் ஆத்தும் விடுதலை காள்ளப்பீர்; அதற்கு திதமான பிரபு மனிதமே. இந்த நல்லபற்றி பயணிடகளோர் தன்னை “தூஷிகாவிலி மாநு” என்றார்.

“நூற்கும் சங்காநம் வல்லிக் குதோன் என்றஞ்சூரை முயங்கிழிஸ்திப்பதை
வல்லிக் குதையாற்குமின் குதையாற்கும் குதையாற்கும்
குதையாற்கும் குதையாற்கும் குதையாற்கும் குதையாற்கும்
குதையாற்கும் குதையாற்கும் குதையாற்கும் குதையாற்கும்”

கோயில் குதை திருப்பதிகம் - 7.

ஓருவன் : வங்கள் வாழ்ந்தலே, நுழை சுற்சுக்காயில் திருப்படம் செய்பும் ஜினாரவுன். ஜினாகி விடு அருள்வானேன்று ந்வென்று ந்வைந்து அவையுறுப்பு இருந்துகின்ற என்னை இல்லாத புதிய ஏற்பாடு வெய்து அடிட கொண்டார். ஜிப்போது நான் உனை மாவன் இல்லாத மாட்டுக்கு ஓய்வால்வோ? நெயும், நின்னை பேருங்கி வாழும் அவையாற்கும் கிளைந்து, விளாக்கி மெடியிலிருப்ப பக்கத்தின் சுர்பாக நானும் வருமாறு இ எனை வா என்று கட்டுளை இட்டிருள்வாயாக, ஆஸ்வாரியி பாதுகாப்பாரில்லாது, உடையவர் இல்லாத, ஜோப்பாயில்லாத, கட்டுக்கூட வாயாத, கட்டடைக்கு வாயாத என்று போருள்படும் தங்கிசொல்லயாம் வாழும் மாறி கட்டுக்கூடியிடம்கு குக்கப்பாது கட்டுந் யாடு. இரண்டுகால் மாடு வெற்றி தூய்மொள்ளாரிகள். ஆஸ்வாரில் மாறி கூறியார் மானிடக்வாசக கலாசிகள். வடிநீரைபாய்ந்திருப்பது அறு கந்த நினைவி என்று யாற்று. அதை குரலையுற்றும் கட்டி அவிருப்பாவன் யாட்டுத் தோன்று சொந்தக்காரன், கட்டுவையாளன். அப்பேறுமூலம் யறிறைய மாடுகள்கூடியான் பட்டிட்டிலுவரும் அங்காடி எவ்வே நாம் கட்டாங்காலி யாடாக நாம் வாழ்ந்து காலையு அன்றோ, பிரத்திலியில் ஜில்லை பிறவியறுக்க வந்த பிரேரி மானிடம். இதைபெற நாலை). கூக் கீந்தச் சீரும் எந்தக்கு கைநாக்கள் வணங்கி முத்தியினிப்பக் கைநாக் கொடுப்போம்” என இடத்துநேரத்தார். புல்லில் இருந்து தேவை பணம் பிறவியின் ஜூக்கியிப்ப படித்தி மனி கோரியான் ஜிப்படி வர்ணக்கான்றார்.

“ஏன்னாகி பூட்டுவ பழவைச் சுதாவி
ஏன்றிது வைக்கி பத்தாவயால்ப் பால்வாயி
ஏவ்வைப் பக்கித்துப் பழவைச் சுதாவி
ஏவ்வைப் பக்கித்துப் பழவைச் சுதாவி
ஏவ்வைப் பக்கித்துப் பழவைச் சுதாவி”

சிவப்பானம் 26-31.

எண்பத்து நான்கு இலட்சம் பிரிவுகளுள் மானிடத்துத்துத்தல் வெகு அரிதாம். ‘அறிது அறிது மானிடால் அறிது’ என்றார் அவ்வை ஏறும்பில் இருந்து யானைவரை எத்தனை ஜெனனம். மனிதனாய்ப் பிறந்து மாடாய் வாழக் கூடாது. மனிதத்தை உயர்த்தி தெய்வீகம் கண்டு ஆத்ம விடுதலை பெறவேண்டும். நேற்றைக் கவலை ஏன் இனி. நெற்றிக் கண்ணன் அருளுவான் என்கிறார் கவியோகி சுத்தானந்தர். வயிற்றுக்குச் சோநிட உழைப்பதுபோல, ஆன்ம ஈடேற்றத் துக்காகவும்நாம் ஒவ்வொருவரும் உழைக்கவேண்டுமன்றோ. இந்த மனிதம் சிறக்கவில்லையே என ஒரு சித்தர் கவல்கின்றார்.

“புக்காய்ப் பிறந்தாலும் மிகுகாதி ஜெனனங்கள்
ஸ்ரீயாறி மலிழுமன்றோ
பூஷ்டிப்புப் பிறந்தாலும் புக்கியர்கள் கொண்ட சில
மின்தீர்த்தஸ் புக்கியர்மன்றோ
குக்காய்ப் பிறந்தாலும் குக்கவர்கள் மறி கொண்ட
காட்சிக்கு உறுந்துமன்றோ
தருததயுந வந்தாலும் ஆவனக் கந்திமால்
தக்கவுட் சுகுங்க என்பார்
எக்கா மிக்காசுகை குப்பிறவி தந்தித்துக்கை
ஊங்கவிட்டகை விள்ளாய்
எந்தகை அங்கையினம் எந்தகை நந்தையினம்
எந்தகை பிறவி வந்துமா
அங்கெலமூலம் ஆசுமுக தாட் கொஞ்சம் தெய்வுமிய!
அப்பனை நிம்கைநகர் வாழ
அநிஸதி ஜுகமாதி ருதிஸதி சிவகாமி
அங்கிழுறை கட்ட பதிதோ”

சிதம்பர நடராஜர் கதி.

ஒரு பகவை மேய்த்துப் பொருத்தமான தீனியிட்டு, குளிக்கவார்த்து அதன் பட்டியை நன்கு குத்தீக்கிறத்து நல்ல கறவை மாடாக்குவதுபோல. உடலோடு சேர்ந்து உயிரைப் பேணி, அறினவை வளர்த்து உண்டு உடுப்பதுபோல, உயிரதும் உடலதும் நலம் பேணின் கறவையில் பால் எடுப்பதுபோல நம் உடம்பின் உறுதுணை கொண்டு உடம்பை வளர்த்து உயிரையும் வளர்ப்போமெனத் திருமூலர் அறிவுரை வழங்குகின்றார்.

“பார்ப்பான் அக்கிலே சாற்பசு கூந்துகூந்கு
ஸய்ப்பாநும் கூந்து வெறித்துக் கிரிவகா
ஸய்ப்பாநும் உண்டாய் வெறியும் அங்கிமால்
பார்ப்பான் சுகங்கரும் சாகாய்ச் சொரியுமிய”

திருமந்திரம் - 2883

இறைவன் படைத்த இவ்வடம்பிலே. மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி, ஜூம்புலன்கள். யானையை அடக்குவதுபோல ஜூம்புலன்களையும் அடக்கிச் செவ்வழிப்படுத்தினார். நிறையைப் பால் சொரியும் அம்மெஞ்ஞான நெறி எமக்கு ஆத்ம ஈடேற்றம் தரும். சிந்திப்போம், செயற்படுவோம்.

“குக்க கூந்தும் வெந்றாம்நந்க் வீருமீ வீருமை”

ஓளைவயார்.

“எக்க ஒனி உறை உகை நாற்றும் என்று கூந்தின்
வகை தெளிவான்கட்டுட் உதகு”

நூல் - 27

அன்னம்டீ கை

விழுவதூர் கிராஸ் அவர்கள்
மாணிப்பாய்.

மனிதன் பலவிதம், அதில் ஒன் வொருவரும் ஒரு விதம், அப்படி பாசம் என்பவற்றால் கட்டுப்படுபவர்கள் ஸ்ரீநித யாழுடராக வாழ்கிறார்கள். பொய், கவுவு, பொறுவை உள்ளவர்கள் நிம்மதியந்த வாழ்வில் சஞ்சர்க்கிறார்கள்.

பொய் சொல்லாதே, பிச்சை எடுக்காதே, களவெடுக்காதே இம்முறை நத்துவங்களும் மனிதன் கணப்படிக்க வேண்டியவை. சகலரும் தம் சீராக்கங் கடநூக்காக இதற்கானிடம் மன்றாடு கிறார்கள். இதற்கானதும் அவர்களுக்கு உதவிப்படுவதுமிகுார். இதனை தெய்வ நூபியகை என்று கூறலாம். இதற்கு உதாரணமாக தெய்வீக்க் கஷத்யோன்று:

மதுகருவில் நிறுப் பட்டும் குழிக்கும் இன்ர்கள் ஒன்னொரு நூற்றும் ஒன்னொரு வீட்டாகக் கென்று கொள்ளலையாட்டத் து வந்தார்கள். மக்களும் பயத்தினால் இருவு நேரத்தில் வீட்டைவிட்டு கொள்ளிடை வருவதில்லை. திருடர்கள் நள்ளிரவில் விட புதுது கொள்ளலையாடிப்பார்கள்.

அவ்வுரில் இறைபக்தி மிக்க பட்டு ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவருக்கு உற்றார், ஏறவினர் யாரும் கிடையாது. தனிமையில் பலகாரம் சேம்பது விரிவு பணம் சம்பாதித்து வந்தார். இந்திலையில் கொள்ளலை அடிக்கும் திருடர்களின் கடுத்தநீலை அடிக்குப் பாட்டியின் வீடு. அதைப் பாட்டியும் உணர்ந்தார். அந்தப் பாட்டி யாலையானதும் சொறு, குறி உண்டிரு அப்பளம், வாசம் பொரித்து மோர்க்குறுப்பு வீசுத்து வாய்ந்தியிலையும் பொட்டி வளத்துமிகு கொல்லு திருடர் வருட வரை காற்றியும்நார்.

நள்ளிரவு 12 மனிக்கு திருடர் கோல்தி அட்காரந்துடன் பாட்டி வீப்பிலுள்ள புதுத்தமு. பாட்டி மனம் தோகாமல் அவர்களை வழவேற்று, சேம்பில் தண்ணீர்

கொடுத்து தம்பிமாடு முறைல் கையைக் கழுவங்கள் உங்களுக்கு அழுகளை உணவு சுமைத் திருக் கிள் தேவி. சூப்பிட்டுவிட்டு என்பொருள்களை எடுத்துக் கொல்லும் என்று கூறுவார். திருடர்கள் கை அவற்கிளிட்டு வாலழுய்கள் முன் அளர்ந்தார்கள். சோறு எனத்து பல விதமான குறி கைகள் இட்டு அப்பாளம், வடகம், மோட்டுக்குழம்புள் குகைத்து உண்டார்கள். திருடர்கள் மிதம் நீசிய அளவில் கார்பிட்டுகிட்டு ஏப்பம் விட்டுக் கொள்ளு எழுந்தார்கள்.

பாட்டி உடலே நன் வீட்டுக் குறைவத் திருப்பு விட்டார். ‘தமிரினாலே! இப்பம் உடல்மூலமில்துத் தேவையானவற்றை எடுக்கலே’ என்று அன்றாகக் கூறுவார். திருடர்கள் பாட்டி உங்கள் விட்டில் திருட யாட்டோம் என்றார்கள். பாட்டி, நூபிமாடு என்கைப் போலத்தான் மாற்றுவுமிகும் கஷத்பப்பட்டுச் சம்பாதித்து வாந்துபார்கள். நீங்கள் ஒவ்வொர் கிரைம் ஒன்றொரு வீட்டாகக் கொள்ளலை அடித்து எழுவிரிகள். உங்களுமிகு பசி தீர்ந்தத்தால் என் வீட்டை கொள்ளலாம் கால் லை அடித்துப் போல் மாற்றுவார்களன்றும் மதிக்க வேண்டும் என்றார்.

திருடர்கள் ‘பாட்டி பாட்டி யிபில் கொடுவையால் திருட்டு தொழிலைச் செய்தோம். பசி தீர்ந்ததால் களவு என்ன மே மாறிவிட்டது. இனிமேல் நேர நூபயான வழியில் உடைத்து சீவிரிவீய’ என்று கூறி விடை சென்றார்.

இங்குப் பாட்டியின் உபதீதந்தால் அடுத்த நாளிலிருந்து அவ்வுரில் கொள்ளலேப் பாட்கவில்லை.

இதை கருவிகு, மங்கள் ‘ஊரைக் காத்த பாட்டி’ என்று பாராட்டினார்கள்.

நெயி : ஜானகீசுதி

உயர்ந்த மனிதன்

26வது குருமகா சந்திகானம்
சிறுக்கலை ஏற்று தகுதையுதில்

நல்லனவற்றையும் தீயனவற்றையும் அறிந்துணரும் ஆற்றல் பெற்றுள்ள மனிதன் தனக்கு வாழ்த்த வாயையும், நினைக்க நெஞ்சையும், தாழ்த்தச் சென்னியையும் தந் துள்ள பிறப்பின் பயனாகப் பெறும்போதுதான் உயர்ந்த நிலையைப் பெறுகிறான். அப்பு சுவாமிகள் இறைவனை வழிபடுவதற்கே இப்பிறவி வாய்த்துள்ளது என்ற உண்மையை,

“குனித்த புனவழும் கொல்வதவச்சூல்
வாயிற் குமிள்சிரிப்பும்
ஸஹித சடையும் பலளப்பால்
ஸஹியிற் பால்வண்ணியும்
இனித்த முடைய ஏழ்தலபாற
ஸாதமுற் காணப்பற்றால்
ஸஹிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே
ஒந்த மாங்கித்தே”
என்று அருளிச் செய்திருக்கின்றார்.

உலக வாழ்க்கையில் ஆண்மீக ஈடேற்றத்திற்குரிய முயற்சிகள் எதையும் மேற்கொள்ளாது, வாழ நாளை வீண் நாளாக்குவோர் பலர். அவர்கள், மேலும் பல பல பிறவிகளை மாறி மாறி எடுத்து, இறந்தும் பிறந்தும் வாழும் பிறவிச் சுழலிற்பட்டு அல்லல் உறுவோரே ஆவர்.

உய்து உண்பா?

உலகில் அறுபதாண்டுகளைப் பயனின்றிக் கழித்த ஒருவர் அப்பரடிகளைச் சந்தித்து, “அப்பு பெருமானே! இப்பிறப்பில் அடியேனுக்கு உய்தி கிடைக்குமா? இறந்த பிறகு எனக்கு வீடுபேறு கிடைக்குமா? கூறியருஞ்கள்” என்று கேட்டார். அப்பரடிகள் அவரைப் பார்த்து, “ஜயா! முதியவரே! இறந்த பிறகு உங்கள் உயிர் சுவர் க் கத் தையடையுமா? அல் லது நரகத்தையடையுமா? அல்லது வீடுபேற்றைப்

பெறுமா? என்பதைக் கணித் தறிய உங்களிடம் ஜந்து கேள்விகள் கேட்க விரும்புகின் நேரன். அதற்கு நீங்கள் அளிக் கும் விடையை வைத் துக் கொண்டுதான் உங்கள் கேள்விக்கு விடை சொல்ல வேண்டும்” என்று கூறி முதற் கேள்வியை முதியவரிடம் கேட்டார்.

“இறைவன் திருநாமமாக விளங்குந் திருவைந்தெழுத்தை (பஞ்சாட்சரத்தை) உங்கள் வாழ் க் கையில் நீங்கள் எத்தனைமுறை செபஞ் செய்திருப்பீர்கள்?” என்பது முதற் கேள்வி.

அறுபதாண்டு உலகில் வாழ்ந்து கழித்த அம்முதியவர், அப்பரடிகளை பார்த்து, “ஜந்தெழுத்தா! அது இன்னது என்பதையே இந்நாள்வரை அறியேன், ஜயனே!” என்று விடையிறுத்தார்.

அப்பு சுவாமிகள் சிந்தித்தார். “ஓர் ஆசாரியனை அடுத்து, பஞ்சாட்சார உபதேசம் பெற்று அதனை முறையாக ஒருவன் செபஞ் செய்வது ஒரு அரிய செயலாகவும் இருக்கலாம். எல்லோரும் மேற்கொள்ளத்தக்க எளிய செயலாகவே மற்றொன்று கேட்வோம்” என்று திருவள்ளத்து எண்ணி, அடுத்த கேள்வியைக் கேட்டார்.

“இறைவனது அளவற்ற ஆற்றலைபோ, அவன் உபிரிகட்கு வழங்கும் கருணையின் திறத்தையோ வியந்தும், புகழ்ந்தும் மற்றவர்களிடம் உரையாடியது உண்டா?” என்பது இரண்டாங்கேள்வி.

“அடிகளே! இந்நாள்வரை பயனின்றிப் பேசிப் பொழுது கழித்தேனேயொழிய, இறைவன் புகழை வாழ்த்தியோ அவர் திறம் விரித்தோ யாரிடமும் எதுவும் பேசியதில்லை” என்று இரண்டாவது கேள்விக்கு விடையிறுத்தார் முதியவர்.

“நூடோயுமோ அல்லது வாரம் ஒரு முறையோ அல்லது குறியிடாய் காலங்களிலோ திரும்போயிலுக்குச் சென்று இறைவனை வழிபாடு செய்ததுவான்டோ?” என்று மூஸ்ராவது கேள்வியைக் கேட்டார் அப்பு. “திரும்போயில், எங்கள் ஊருக்கு நடுவில் இருக்கிறது. ஆஸ்யமைவி பூவை வேள்ளக்களை ஷர் மக்களுக்கு து இடைப்பொல் தெரிவிக்கவுட் செய்யும். அப் படியிருந்தும் ஒருநாளாவது நிருக்கோயிலுக்குப்போய் வலம் வந்து வழிபடவில்லைச் சுவாரா!” என்றார் முதியவர். பின்னர், “வீட்டிலோவது ஒரு தெய்வத்துடையாறுவருமோ, பட்டோ வைத்து வழிபாடு செய்து வருகின்றிருக்கா? நீராம உண்பதற்கு முன் மலர் பறித்துச் சாத்தி வழிப்படு உண்பதற்கா?” என்று கேட்டார் அப் பர் காவாயிகள். நான் காவது கேள்விக்கும் “இல்லை” என்றே பதிலிறுந்தார் முதியவர்.

அப்பராம்கள். “இந்தக் கேள்விக் காருதல் சிந்தித்து நல்ல விடை சொல்லுங்கள்” என்று கூறி. அடுத்த கேள்வியைக் கேட்டார்.

வைவர்களாய் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் நூடோரும் திருவென்னிரு அணியத் தலைஞாட்டார்களோ. திருநிற்றின் பெருமையையோ அணிவதற்குரிய காரணத்தையோ அறியாதவர்கள்கூட, திருநீற உடலிலுள்ள பலவகை நோய்க்கணப்பும் போக்குவரத்து என்பதை அறிந்து. அதைப் புச்சார்கள். அழுவின் இம்முறையைப் பிரச்சயம் நிருந்து அணிவையும் இருக்கலாமென்று திருவுள்ளதுதென்னளி. ஜந்தாவது கேள்வியைப்படி எழுப்பினார்.

“நாடோரும் நீராடிய பேர்கள் திருநீற அணிவதுவாதா? என்றநூறான் ஜந்தாவது கேள்வி.”

அந்தந் அம்முழுயைப் ‘இல்லை.’ என்றே பதில் கூறிவார். அப்பராம்கள் அம்முழுயைப் பேர் திருக்காப்பட்டார்; இப்பெரியவர், கும் வாழ்க்காவரில் இறைவனது கருணையை இழந்துவிட்டார்

என்று உள்ள கர்த்தார்; இவர், நூடோகள் பல்லம் நூலியைப் பிரபு. இறுப்பு என்றால் சுறியிற் பட்டு இறங்கும் பல காலம் பிறந்திருந்து வாராம் நினைவினைப் போன்றுவிட்டாரே என்று நூற்றினாயா). பின்னர் அந்தகள், மூடியவையு வழித்து, எந்திய வாழ்நாள் ஓரளவு உயிர் நெற்ப படி வாழ்ந்தால் நந்ததி போன்றும் என்று அறிவருத் தியினது அவர் அருளிய நிருத்தாண்டகத்துவல் அறியலாம்.

நிருத்தாண்டகத்துவம் வூர்ணா மாலிக்

தீவாண்மேர் நிருத்தாண்டகத்துவம் செனா மாலிக்
ஒன்றாண்டகத்துவம் நிருத்தாண்டகத்துவம் வூர்ணா மாலிக்

உண்டாலுமோ மயந்திர்ச்சிக்கிட்டு உண்டாலுமோ மாலிக்
ஒன்றாண்டகத்துவம் மயந்திர்ச்சிக்கிட்டு உண்டாலுமோ மாலிக்
உண்டாலுமோ மயந்திர்ச்சிக்கிட்டு உண்டாலுமோ மாலிக்
உண்டாலுமோ மயந்திர்ச்சிக்கிட்டு உண்டாலுமோ மாலிக்

நூதியா :

இவ்வாவந்து கேள்விகளைப்படி ஒன்றியாக நூதியாக்கும் தமிழ்மத்துவே கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். கடவுள் வழிபாட்டைத் தங்கள் கடவுமைநாள் ஒன்றாக கருதி வாழ்பவரே பிறவா வெறியோம் பேரினப் பாட்டு வெறியோ. இறைவன் திருவாழகனை வழிபடுவதும், ஆஸ்யதை அகற்றி வாழ்வதுமே பறவியறுதற்குரிய வழியானும். ஆசையறுத்தற்குரிய எளிய வழி பற்றிற்ற இறைவன் நிறுவதங்களின் மீது பற்றிய கொள்வதேயாகும் என்பார் நிருவன்னால்.

“நூதிக் கார்த்தான் பற்றிவர அப்பங்கை பற்று பற்று கூட்டு கூட்டு”

என்று அவர் வாக்கு.

அன்பராம் அணுவையும் இறைவன் நிருவருட் பேற்றை வர்த்தாந்திரிய வழிபாடுகளை நியமமாகச் செய்து, இம்மையின்பங்களையும் என்றும் ஏற்றார் முற்றாப் பீர்ப்பைப் பெறுவாழ்வினையும் பெற்றுச் சிறுக்க வெந்தமிழுச் சொக்கன் நிருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

ஒன்றி : காவது காந்திக்கேயம் புலவர் நிறப்பு மலி

மனத்தால் உயிர்ந்த உத்தமக்கு மனம் வெக்ஷ ஓர் மடல்

கைற பணிக்கை வாழ்வென்று
நம்பிக்கை கொண்டு
நிறைவணியில் எந்நானும்
நின்ற பெரியார்
என்னியதை என்னியாங்கு
செய்து முடிக்கும்
ஏற்றுகிடு செயலின் நாயகி
சிவத்தமிழ்ச்செல்வி
தங்கம்மா அப்பாக்குடி என்னும்
நாமழுவையார்

மக்கள் செலவெய மகிசன் செலவெயன
சிக்கல் பல வந்த பொதும்
சிறிதும் மனங் கொண்மான்
ஒப்புவித்து உள்ளத்துவர்வினார்
சீர்வருகு செவந்தி தலைத்து ஓங்க
தீந்தமிழர் சமய வாழ்வு செழிப்பு எய்த
சீதக் கமல முகச் செந்தமிழ்ச் செல்வி
திக்கெட்டும் புகழ் பரப்பிச் செய்த பணிகள் எத்தனை?

அன்புக்கு தேக்கணமாய் அகிலத்தில் வாழ்ந்து
அறிவிற்கு நல் லூசானாய்
அகத்தினில் நிறைநந்தீர்!
அரும் பெரும் கைவ கீலம்
அழிவது கண்டு அமமகிழ
அங்கெலாம் திருப்பணிகள்
ஆற்றி நின்ற அன்னன்றிய!
அன்பொழுகப் பன்பொழுக
அவனியிலை நீங்கள் செய்த செலவ
ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளானாலும்
அழியாது நிலைத்து நிற்கும்
அருமையான செலவ.
இந்து சமயத்தின் கிமய விளக்காய்
எத்தனை எத்தனையா நியற்பணி ஆற்றினீர்!

இந்துப் பணிக்காய் செல்வங்களை
இல்லையெனாது ஈந்திடீர!
தூர்க்காபுரத்தின் நாயகியாயிருந்து

நால்யிலையும் பாதூநிட்டவே
நம் எனவருள்ள வட புரிந்தீர்
கீழெல்லையாகவு சுதந்திரம் குண்கும்
கீஸ்ருக்கும் கீஸ்ரையையிழப்பு
கீஸ்ரா ஏன் சிவநுமதைக்குத்தார்
எய்க்கென் நீவார் செலுவ எச்சுதீர்
உங்களை எப்படி ஜாம் மறுப்போம்?

சிறுவர் அநாவதையரின் திருந்தாவாயில்கூந்து
ஷக்ரி வாழ கீஸ்ரையையுக்கன்
யாஞ்சினாசன் வாழ மாவைதூங் மாவீகளாற்றி
மாவையில் நால் வாவையான் வாழுந்த அன்னனையே
கொந்துவிடி உமாவையாறு
காந்திய மாவீகளை வாழுங்
ஒவ்வொரு நிச்சிறு கூடு
உன் திருவுநூலாக காவ
நீநூலாக காவகள் மல்,
நிற்புதை அரியியாம் தாலை!

திந்துமதில் என்றால் சிறப்பான
சிற்றுலை சுதாவாக்கு
சிறப்புவரியை விகாரி
திறப்பட்ட செய்து தாட்டியவரிரு!
சமூக செலுக்கன் எப்பிறு
கால மக்களின் பாராட்டையும் பெற்றுவரை!
பக்னினிலை இம்ரந்த வெரும் வெறுறிவானுயிய!
பார்போற்றி வாழுந்த ரேஶாபிமானிய!

காவையில் குது மாவையால்த் திருந்து
காவையல்லாம் கந்தநூலா கெலுவ புரிந்து
மாவைபுந்திகார் அச்சாவையாம்
வாழுந்து காட்டிய அளவையை!
சொல்லாற்றி போன்றுந்திக
சொக்க நாதுரிடம் தாலை
சீருவி டிடு விளக்காய
சீமாட்டிய வாழுவீர் நீலீரி!
கவ்விழுநூலான் சிவை கழுவிக்
உமது கீத்தை கந்திவநாளிலிக்
சிவாந்துதில் பெற்றிடுக சாந்தி.

உறவைக்கவி — சாவ்வநூலைக்கும் ரும்பா
வீரமாவை, தூபிமினாவை

சைவ சமயமே உலக்ல் மேன்மை பெற்றது

கலாநிதி சிவத்துமிழ்ச்செல்வி
பண்ணுதை, தங்கம்மா அப்பாக்ஞட்டி அவர்கள்.

இலக்தத்திலே மிகப் பழமையானதும் உயிர்ப்புடையதானதும், ஆராய்ச்சியாளர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுமான சமயமே எங்கள் சைவம். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உலகம் முழுதும் சைவ சமயம் தழைத்தோங்கி இருந்தமைக்கு சான்றுகள் உண்டு. சிவவிளங்க வழிபாடு இதற்கொரு எடுத்துக்காட்டாகும். மேலை நடந்து அறிஞர்கள் பல்வேள்வு நாட்டின் சைவச் சிறப்பை உவந்து பாராட்டி உள்ளனர்.

சிவம் என்ற சொல்லுக்கு அர்த்தம் கூறுகின்ற அறிஞர்கள் முழுமுதற் பொருளும் திருவருட சக்தியிடம் கூடியிருக் கின்ற பெருமிலையைக் காட்டுகின்றார்கள். “சிவனைதும் நாம் தனக்கேயிலை செம்மேனி எம்மான்” என்று போற்றுகிறார் அப்பரடிகள். திருமுறை ஆசிரியர்களும், சித்தாந்த ஆசிரியர்களும் சைவத்தின் பெருமையை பலவாறாகப் போற்றி உள்ளனர். நாட்டுப் பற்றும், மொழிப்பற்றும் எத்துணை இன்றியமையாததோ அதே போன்று சமயப் பற்றும் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாதது. ஒரு நாட்டின் நாகரிகமும், பண்பாடும், மொழிச்சிறப்பும் மேலோங்க வேண்டுமானால் அதில் சமய உணர்வு இழையோடி இருக்க வேண்டும். சங்க காலத்திலும், சங்கமருவிய காலத்திலும் மக்களிடையே காணப்பட்ட சைவ உணர்வு பல்லவர் காலத்திலும், சோழர் காலத்திலும் மேலும் ஒங்கி விளங்கியது. காரைக்கால் அம்மையாரால் பாடப்பட்ட அருட் பாக்கள் அனைவருடைய உள்ளத்திலும் சமய உணர்ச்சியைத் தூண்டுகின்றது.

“பீந்த மொழியின்ற மன்னல்லாம் காதல் நந்த நன் சௌவடிய செர்ந்தேன்”

என்ற உறுதியான அருள் மொழியை எமக்குத் தருகிறார் காரைக்காலம்மையார். இவற்றைத் தொடர்ந்து நாயன்மார்களுடைய சைவ உணர்வையும், தேவாரத் திறநையும் நாம் கானுகிறோம்.

“தோடுடைய செவியன்” என்றும் “வீரட்டானத் துறை அம்மானே” என்றும் “பித்தாப்பிறை குடி” என்றும் மூவர் தமிழும் இறைவனை நோக்கி விழிக்கின்ற பாள்மையை 7ம், 8ம் நூற்றாண்டில் காண முடிந்தது. தமிழ்ப் பாடல்களை கேட்கும் விருப்பத்தில் சுந்தரமுர்த்தி நாயனர்க்கு “பித்தா” என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்தவர் திருவெண்ணென்று நல்லூர்ப் பெருமான் அடுத்து தேவினும் இனிய திருவாசகம் எமக்குக் கிடைக்கின்றது. மணிவாசகப் பெருமான் சைவ உலகுக்கு வழங்கிய தேன் தமிழுற்று இதுவாகும்.

இவ்வாறு சைவ மறுமலர்ச்சி சோழர் காலத்திலும் எழுச்சியாக ஏற்பட்டமையால் எமக்குக் கிடைத்தது சேக்கிழார் பெருமான் தந்த பெரியபூராணம் ஆகும். கந்தபூராணம், திருவிளையாடற்பூராணம் ஆகியவையும் சைவத்தின் அரும் பொக்கிடுங்களாக அமைந்தவை. தாயுமானசுவாமிகள் போன்ற அருட் பேரறிஞர்கள் பாடிய பாடல்கள் எமது உள்ளத்தை உருக்குகின்றன. சைவசமயமே சமயம் என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகின்ற அன்னாரின் வெராக்கிய உள்ளத்தை நாம் போற்ற வேண்டும். அத்துடன் மனித நேயத்தையும், அனைத்துயிர்களிடத்தும் காட்டவேண்டிய கருணையையும் பல பாடல்களிலே அவர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

“எவ்வழகும் தன்னுயர்யோல் என்னை கூரப்பதை நீங்கே துய்வ அநூட் கருணை சம்யாப் யாரும்” என்பன போன்ற பராபரக் கண்ணிப் பாடல்கள் அற்புதமான கருத்தை வெளிப்படுத்துவன.

சைவம் என்பது எமது மனதிலும், வாழ்விலும் உயர் நிலையைக் காட்ட வேண்டுமானால் எம் அனைவருக்கும் தொண்டு மனப்பான்மை அமைய வேண்டும். தொண்டு என் பது தன் எனயும் வாழ் வித் து மற்றவர்களையும் வாழ்விக்கும் ஒரு தூய நெறியாகும். இதில் ஆடம்பரத்திற்கு

இடமில்லை. மூய்அழையும், அலையூட்டும்
தொண்ட்ரகள்டத்தில் கீழ்க்கண்டுடோடு.
மூன்றாம் சுடப்பு உடன்னாம். பொறுத்த,
நேர்மை, தெயவு நம்பிக்கை ஒரு பவுற்றங்கு
நமது வாழ்வில் காலடப்பிடிக்கு வேல்கிடும்.
இன்று எது கிளைஞர்கள் மத்தியில்
யட்டாம்கள் எழுது யன்னைம் இருக்கின்றன.
இந்நிலைக்கு யார் பொறுப்பு என்றாலோ
நன்றாகிவேண்டிய நிலை வைக்க
கான் கிரார்க்குறைய்க்கு கூடும் சூரியப்
படங்கள் எல்லாம், தொல்கூக்கா சிரிக்காலும்,
சீத்தவையற்று பிள ஏந்தி வைக்கின்றாலும்
யன்வர்கள் கேட்கின்றிருக்கின்றன என்று
பலரும் பலறை சாற்றுக்கிறார். மூன்றால்
ஒருக்கக் கூட்டு காலைக்கும்
திரைப்படங்களை எடுப்பவர்கள் யார்?
தொலைக்காட்சிகளை இருக்குவர்கள் பார்?
உதிர்வைகளை வேளியிடுவார்கள் யார்?
இளைஞர்களும் இளைஞர் வாதாந்தாஞ்சிரங்களும்
இளைஞர். மோள்கள் இருப்பத் துடிமலை
செல்வச் சீமான்கள்தான் இந்தக் குதாரிவிலே
ஈடு பிரக்டார்கள் என்பதை குறைவாறும்
அறியார்கள். 'கலியகத்தில் அனாயானார்

நார்ப்பாலைம் நாக்கிகம் பேசவான்' என்று
தமிழகத்துச் சமயப் பெரிபார் ஒருவர் கூறியது
பிரதிம்யாலையென்றியலு. வெளிய உயயம் என்பது
வேறும் பேசுகிற் பேசுகிற அல்ல என்பதும்
ஆலை நளி மலிலை வைப்பதையை கருத
ஒருக்கையையும் கூடும் குணம் காலை
உங்குளங்கும் என்பதும் நாம் உணவு வேண்டிய
காந்ததாகும்.

ஒவ்வொரு வாரம் நால்லோருக்காக்குதான்றியா
ர் பிராக்டி போர்ட் கோவெட்டும் இந்திகாக நாம்
உள்ள காமர் சமயிகளை வாழுப் பழை
கீழங்கும் பன்னிரு திரும்புமுகங்களையும்,
பறியான்று சாஸ்திரி நிர்மலானையும் நால்து
கந்தவேண்டும். தென்னாடுகையை சிலவை
எழுத்துக்கும் திறைவளி என்பதை வாயாப்
போய்து வேண்டிய உடைய முழுவதும் இன்று
ஒயிசி நிற்கும் வசன உடன்றி மேலூம் ப
காரிக்க வழி கான வேண்டும்.
‘மேள்வமகோள் எல்லாந்தி விளங்கக் கூக
மேலூம்’ என்று கச்சியப்பருஷடய வாக்கு
மிக்கெடும் ஒவ்வும்படிம்.

குறைவு

அள்ளுக்கையறை நீங்கள் என்னுடன் மகாந்தீஸ்மா

அள்ளுக்கை என்பதை நான் நீங்கள்
அந்தாள் அதை கூறிய என்க
கிளைஞர் நின்றிருப்பினால்தா அழ
கிளைஞரும் அள்ளுக்கை பதின்நீர் தீவா?
நாக்கு தல்லை சுபாயிகளை நல்கு
நின்றிருப்ப பார்வையை அப்போ நீதீநும்
நீங்க நம்பிமார் வார்வையை உணர்தும்
நான் குருதியை ஏற்கதீர் ஏனா?
கீத்திரிசி சுல்லி சுழிகளை உடை
கீத்திரிசி தாவா கந்த அப்பா
உடுக்குநி கூட்டுப் பைர் குபிச் சொல்கின்
உங்கைப் பிள்ளை அந்தானம்பா?
அள்ளுக்கை நீங்கள் அந்தானம்பா?
அள்ளுக்கை நீங்கள் அந்தானம்பா?
அள்ளுக்கை நீங்கள் அந்தானம்பா?

2. குக்கையன் அவர்கள்

எங்கள் தலைவி எங்கே!

நிறைவுக்கொர் நிலையமான எங்கள் தலைவி எங்கே?

நெடுமறைப் பொருளீஸ்யான எங்கள் தலைவி எங்கே!
துறைதொறும் சொதியான எங்கள் தலைவி எங்கே

தொல்லைம் காத்துவாழ்ந்த எங்கள் தலைவி எங்கே
கிறையருள் ஆயனையியற்ற எங்கள் தலைவி எங்கே

சுறுத்தின் ஆன்மீகாவற்ற எங்கள் தலைவி எங்கே
துய்க்காபுத்தின் காவல்நாயகி எங்கள் தலைவி எங்கே

நூயநற்பணி நற்றியிழாசி எங்கள் தலைவி எங்கே
இந்தத்துறை திந்துமத்துதின் எங்கள் தலைவி எங்கே

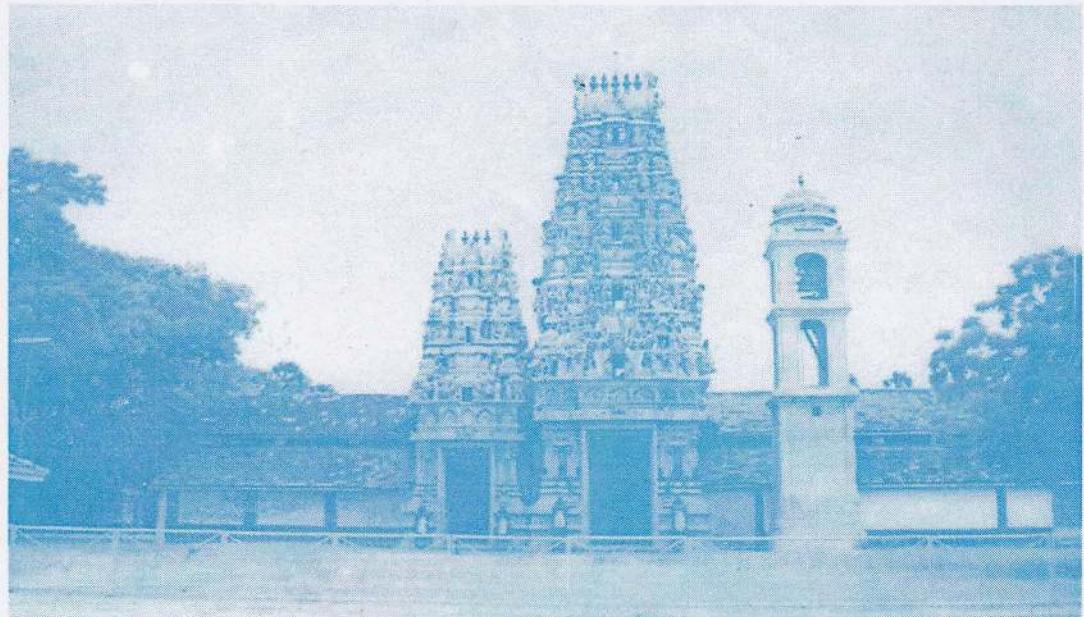
ஆயிரமாயிரம் அறப்பணிகாத்த எங்கள் தலைவி எங்கே
ஏழைகளுக்கு ஏற்றும்காட்டிய எங்கள் தலைவி எங்கே

எழிலார் மகளிர்தில்லைநாதரசி எங்கள் தலைவி எங்கே
வர்மியாதிபர் தீவிரத்தின்தாய் எங்கள் தலைவி எங்கே

வானுதல்கள்னி தூர்க்கையின்பக்கதை எங்கள் தலைவி எங்கே
பொங்கிடும் தீன்னல்கள்பொக்கிய எங்கள் தலைவி எங்கே
புதியதொர் வரலாற்றுநாயகி எங்கள் தலைவி எங்கே.

கல்மாமணி மதுரகவி. காரை எம். பி அனுஷாஸநதி, J.P
அங்கிரியர்,
ஸ்ராண்ஸிக் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்.

ஈழத்துச் சிதம்யாம்

திருவாசகம்

வேண்டத் தக்க தறிவோய் நீ
வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ
வேண்டு மயன் மாற் கரியோய்நீ
வேண்டி யென்னைப் பணி கொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள் செய்தாய்
யானு மதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவு முன்றன் விருப்பன்றே.

கை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்

பிள்ளையார் நேரச்சுப்பதிப்பகம், நல்லஹர்